Raad van State

200705646/1.
Datum uitspraak: 22 januari 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nrs. 07/19856 en 07/19857 van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 11 juli 2007 in het geding tussen:

, mede voor haar minderjarig kind,

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 8 mei 2007 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van , mede voor haar minderjarig kind, (hierna: de vreemdeling) om haar een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 11 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Voor zover de staatssecretaris in de enige grief heeft betoogd dat hij zich niet gehouden acht toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, van Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening), nu de vreemdeling, reeds omdat hij de asielprocedure nog niet heeft doorlopen, niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk heeft gemaakt dat Griekenland voormelde internationale verplichtingen jegens hem niet zal nakomen, wordt verwezen naar hetgeen ter zake is overwogen in de uitspraak van de Afdeling van 3 december 2007 in zaak nr. 200704404/1 (www.raadvanstate.nl). Uit die overwegingen vloeit voort dat de grief in zoverre faalt.

2.2. De in de grief in verband met het rapport "UNHCR Position on Important Aspects of Refugee protection in Greece" van de United Nations High Commissioner for Refugees van november 2004 (hierna: het UNHCR-rapport) opgeworpen rechtsvraag heeft de Afdeling eerder (uitspraak van 13 september 2007 in zaak nr. 200703323/1, www.raadvanstate.nl) beantwoord. De overwegingen van die uitspraak zijn ook in dit geval van toepassing, zodat de grief in zoverre slaagt.

2.3. Naar aanleiding van de grief dat de voorzieningenrechter ten onrechte doorslaggevende waarde heeft toegekend aan informatie van de Europese Commissie wordt het volgende overwogen.

De voorzieningenrechter heeft overwogen dat weliswaar niet is

gebleken van een formele inbreukprocedure, maar dat de Europese Commissie aanleiding heeft gevonden onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van de Verordening en dat in voldoende mate is gebleken dat bij de Commissie zorgen bestaan over de verenigbaarheid van de Griekse wetgeving en praktijk met de Verordening.

De staatssecretaris heeft in hoger beroep betoogd dat het hem bekend is dat op 27 juni 2007 door de Europese Commissie de beslissing is genomen om op grond van artikel 226 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap ten aanzien van Griekenland een inbreukprocedure met betrekking tot de uitvoering van de Verordening te starten, maar dat de Europese Commissie desgevraagd geen informatie heeft gegeven over de aard van de bezwaren ten aanzien van de Griekse procedure.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 7 november 2007 in zaak nr. 200706021/1, www.raadvanstate.nl) is slechts bekend dat een inbreukprocedure door vragen van de Commissie aan de Griekse regering in gang is gezet en niet waarop de zorgen van de Commissie omtrent de verenigbaarheid van de Griekse wetgeving en praktijk met de Verordening, die tot die procedure hebben geleid, betrekking hebben, zodat het enkele in gang zetten van die procedure niet kan worden aangemerkt als een zodanig concreet gegeven dat op grond daarvan moet worden geconcludeerd dat Griekenland de op hem uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM) rustende verplichtingen niet eerbiedigt.

De grief slaagt derhalve ook in zoverre.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 8 mei 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op het hiervoor overwogene nog bespreking behoeven.

2.5. De vreemdeling heeft betoogd dat hij het risico loopt op refoulement indien hij aan Griekenland wordt overgedragen, omdat gebleken is dat aan de Griekse asielprocedure diverse gebreken kleven. In dit kader heeft hij gewezen een aantal stukken, te weten:

- het UNHCR-rapport;
- het rapport "Greece, Out of the spotlight - the rights of foreigners and minorities are still a grey area" van Amnesty International van oktober 2005, en
- een brief van 1 juni 2007 van Amnesty International aan de staatssecretaris.

2.6. Bedoelde rapporten zijn aan de orde gekomen in voormelde uitspraak van de Afdeling van 13 september 2007. Derhalve wordt verwezen naar hetgeen ter zake is overwogen in die uitspraak. Uit die overwegingen vloeit voort dat die rapporten geen grond bieden voor het oordeel dat het besluit van 8 mei 2007 geen stand kan houden. De brief van Amnesty International van 1 juni 2007 bevat evenmin concrete gegevens dat Griekenland na overdracht van de vreemdeling zijn verplichtingen

voortvloeiend uit het Vluchtelingenverdrag en het EVRM jegens haar niet zal nakomen en kan daarom niet tot een ander oordeel leiden.

2.7. Het inleidende beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

I. verklaart het hoger beroep gegrond;
II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 11 juli 2007 in zaak nr. 07/19856;
III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens en mr. R. van der Spoel, leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

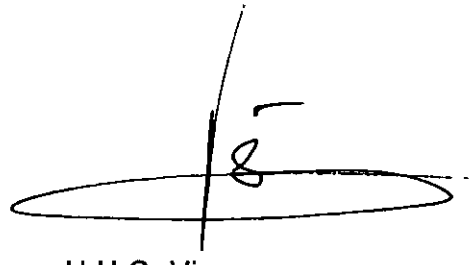
w.g. Parkins-de Vin
voorzitter

w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 januari 2008

345.
Verzonden: 22 januari 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

II

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE
nevenzittingsplaats Zwolle
sector bestuursrecht
voorzieningenrechter

regnr.

Awb 07/19857 (voorlopige voorziening)
Awb 07/19856 (beroep)

Zwolle
12 JUL 2007
ter Hoost
12-7-07 abt: 3gV

UITSPRAAK

inzake:

geboren op
van Somalische nationaliteit,
IND dossiernummer 0611.20.0191,
mede ten behoeve van haar minderjarige kind
, geboren op
gemachtigde: mr. Y.G.F. Coenders, advocaat te Arnhem,
verzoekster;

tegen: **DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE**
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
vertegenwoordigd door mr. D. Schuldink, ambtenaar ten departemente, ✓
verweerder.

1 Procesverloop

1.1 Op 20 november 2006 heeft verzoekster een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Bij besluit van 8 mei 2007 heeft verweerder de aanvraag afgewezen, omdat Griekenland verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

1.2 Bij brief van 10 mei 2007 is daartegen beroep ingesteld. Verzoekster mag de behandeling van het beroep niet in Nederland afwachten. Bij verzoekschrift van 10 mei 2007 is verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot in beroep is beslist.

1.3 Het verzoek is ter zitting van 3 juli 2007 behandeld. Verzoekster is verschenen, bijgestaan door mr. J.M. van Westerlaak, vervangster van haar gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2 Overwegingen

2.1 De voorzieningenrechter stelt vast dat voldaan wordt aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb). De rechter zal toetsen of het beroep een redelijke kans van slagen heeft en of bij afweging van de betrokken belangen uitzetting van verzoekster in afwachting van de beslissing op beroep moet worden verboden.

2.2 Op 17 maart 2003 is de Verordening (EG) 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna Vo 343/2003) in werking getreden. Vo 343/2003 is van toepassing op asielverzoeken die zijn ingediend vanaf 1 september 2003.

2.3 Ingevolge artikel 30, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van deze wet, afgewezen, indien een ander land, partij bij het Vluchtelingenverdrag ingevolge een verdrag of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie verantwoordelijk is voor de behandeling van de aanvraag.

2.4 Griekenland heeft het overnameverzoek op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 aanvaard.

2.5 Artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003 geeft verweerder het recht om, in afwijking van het bepaalde in artikel 3, eerste lid, juncto de artikelen 5 tot en met 14, Vo 343/2003 het asielverzoek te behandelen.

2.6 Verzoekster heeft aangevoerd dat de door haar overgelegde algemene informatie in voldoende mate aannemelijk maakt dat de asielprocedure in Griekenland niet deugt en dat nagenoeg alle asielverzoeken worden afgewezen. Verzoekster doet een beroep op de uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 11 januari 2007, welk oordeel de rechtbank heeft herhaald bij uitspraken van onder meer 29 maart 2007 (Awb 07/3698) en 19 april 2007 (Awb 07/4421). Verzoekster meent dat in casu sprake is van een vergelijkbaar geval. Verzoekster voert voorts aan dat het onderzoek door de Europese Commissie naar de wijze waarop Griekenland voldoet aan haar Europese verplichtingen op grond van Vo 343/2003, wel degelijk relevant is voor de onderhavige zaak. Verweerder dient aan te tonen waarom ondanks dit onderzoek uitgegaan kan worden van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Verzoekster heeft in dit verband gewezen op de brief van mevrouw Geordiadou van de Europese Commissie van november 2006 aan advocaat Schöller te , alsmede de uitspraak van deze rechtbank en nevenzittingsplaats van 25 mei 2007 (Awb 07/13879 en 07/13878)

2.7 Verweerder stelt zich op het standpunt dat in casu uitgegaan mag worden van het interstatelijk vertrouwensbeginsel, omdat verzoekster geen concrete, op haar persoon betrekking hebbende omstandigheden heeft aangevoerd, maar enkel een beroep doet op algemene stukken. Bovendien blijkt uit deze stukken niet dat de procedurele waarborgen in het geval van verzoekster niet zouden worden nageleefd. De omstandigheid dat de Europese Commissie (EC) juridische stappen jegens Griekenland heeft ingezet en deze niet zijn stopgezet, betekent niet dat Nederland niet van het interstatelijk vertrouwensbeginsel mag uitgaan. De positie van een belangenafweging door de EC als handhaver van de rechten en verplichtingen van de lidstaten is van een andere orde dan de positie van een belangenafweging door de lidstaten.

2.8 De voorzieningenrechter overweegt als volgt. In zijn algemeenheid mag ervan worden uitgegaan dat de lidstaten het beginsel van non-refoulement eerbiedigen. Het is aan de vreemdeling om op grond van concrete, op de individuele zaak betrokken feiten en omstandigheden aannemelijk te maken dat dit in dit geval wat betreft Griekenland anders is.

Evenals in bovengenoemde, door verzoekster aangehaalde, uitspraken kent de voorzieningenrechter daarbij gewicht toe aan het rapport van UNHCR inzake de Griekse asielprocedure van november 2004 waaruit blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:

- in 2002 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,0 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen); in alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroegen die percentages in 2001 onderscheidenlijk 11,2 en 22,4 %;
- in 2003 werd in Griekenland 0,06 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 0,6 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om

humanitaire redenen); In alle lidstaten van de Europese Gemeenschap gezamenlijk bedroeg het percentage ingewilligde aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning (inclusief erkenning als verdragvluchteling en verlening van een verblijfsvergunning om humanitaire redenen) in 2003 21 %;

- in de eerste zes maanden van 2004 werd in Griekenland 0,3 % van alle asielzoekers als verdragsvluchteling erkend; in totaal werd van alle aanvragen om verlening van een verblijfsvergunning 1,07 % ingewilligd (inclusief erkenning als verdragsvluchteling en verlening van verblijfsvergunningen om humanitaire redenen).

In die paragraaf is voorts vermeld:

- "These results are to a large extent due to the fact that all decisions taken by the Ministry of Public Order at first instance are negative, whereas in the second instance positive recommendations made by the refugee appeals board are often not followed by the Minister. Furthermore, persons who according to international principles as well as the Greek national law (Presidential Decree no. 61/99) should be granted complementary protection (humanitarians status), such as persons who would be at serious risk of torture, inhuman or degrading treatment or generalised violence in a conflict situation, are generally denied this protection"

Voorts acht de voorzieningenrechter van belang dat de EC aanleiding heeft gevonden onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van Vo 343/2003. Uit de door verzoekster aangehaalde brief van de EC blijkt weliswaar niet zonder meer dat sprake is van een formele infringement procedure. Uit de brief van de EC blijkt evenwel in voldoende mate dat bij de EC zorgen bestaan omtrent de verenigbaarheid van de Griekse wetgeving en praktijk met Vo 343/2003.

Hetgeen blijkt uit de informatie van UNHCR en de uitlatingen van de EC heeft betrekking op allen die in Griekenland een asielverzoek indienen. Weliswaar is het risico op een slechte behandeling mogelijk groter voor asielzoekers die op eigen gelegenheid Griekenland binnenreizen dan voor asielzoekers die in het kader van Vo 343/2003 worden overgedragen. De uitlatingen van de EC betreffen juist alleen asielzoekers die worden overgedragen en de informatie van UNHCR beperkt zich zeker niet tot asielzoekers die op eigen gelegenheid Griekenland binnenkomen.

Zoals reeds in meergenoemde uitspraak van 25 mei 2007 is overwogen is de rechter van oordeel dat uit de vooral cijfermatige informatie van UNHCR wel degelijk kan worden afgeleid dat de Griekse asielprocedure met onvoldoende waarborgen is omkleed, nu UNHCR zelf deze conclusie trekt en daar niet alleen cijfermatige informatie maar ook andere gegevens aan ten grondslag legt.
Voorts is de rechter van oordeel dat verweerder, zolang de inbreukprocedure niet is beëindigd, niet zonder meer mag uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel met betrekking tot de naleving door Griekenland van de refoulementverboden. De rechter verwijst hierbij naar de uitspraak van het Europees Hof van Justitie van 7 februari 1973, zaaknummer 39/72, waaruit naar het oordeel van de rechter kan worden afgeleid dat een inbreukprocedure in het algemeen slechts wordt voortgezet indien de situatie van inbreuk voortduurt.

Het voorgaande leidt de voorzieningenrechter tot het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft, zodat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt. Hetgeen door verzoekster is aangevoerd had voor verweerder aanleiding moeten zijn tot nader onderzoek. Dat de feiten die verzoekster naar voren heeft gebracht niet allemaal op haar persoonlijk betrekking hebben maar relevant zijn voor alle asielzoekers in Griekenland doet hieraan niet af, nu uit deze feiten moet worden afgeleid dat voor alle asielzoekers in Griekenland geldt dat onzeker is of de asielprocedure voor hen voldoende bescherming biedt tegen uitzetting in strijd met de relevante verdragen.

2.9 Gelet op het vorenstaande is de bestreden beschikking in strijd met de vereiste zorgvuldigheid tot stand gekomen en ontbeert deze een draagkrachtige motivering. Omdat nader onderzoek niet tot een andere uitkomst zal leiden, verklaart de voorzieningenrechter, met toepassing van artikel 8:86 Awb, het beroep gegrond en wordt de bestreden beschikking vernietigd wegens strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 Awb.

2.10 Hetgeen verzoekster voor het overige heeft aangevoerd, behoeft, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, geen nadere bespreking.

2.11 Het verzoek om voorlopige voorziening wordt, gelet op de gegrondverklaring van het beroep, afgewezen.

2.12 Er bestaat aanleiding voor veroordeling van een partij in de kosten die de andere partij in verband met de behandeling van het verzoek redelijkerwijs heeft moeten maken. Gelet op de samenhang tussen de zaken worden op grond van artikel 3 Besluit proceskosten bestuursrecht deze kosten vastgesteld op € 966,- (te weten: 1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en 1 punt voor het beroepschrift).

3 BESLISSING

De voorzieningenrechter
- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ten bedrage van € 966,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan verzoekster dient te vergoeden;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. E. Steendijk en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. M.H.B. Boksebeld als griffier op 11 JULI 2007

Tegen deze uitspraak, voorzover daarbij in de hoofdzaak is beslist, kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.
Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 12 JULI 2007

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Justitie Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN
- 8 AUG 2007
ZAAKNR.
AAN:
BEHANDELD: DD: PAR:

Hoger beroepschrift

vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: D.W. Stevens
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Zwolle
van 11 juli 2007
met kenmerk 07/19856

Inzake:

met IND-kenmerk 0611.20.0191
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mw. mr. Y.G.F.M. Coenders
advocaat te Arnhem

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

M. S. Veld
038 - 888 6819

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 11 juli 2007, verzonden op dezelfde dag, met kenmerken Awb 07/19857 (voorlopige voorziening) en 07/19856 (beroep) (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 8 mei 2007, verzonden op 10 mei 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

2.1 Op 20 november 2006 heeft verweerster een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw ingediend.

2.2 Bij besluit van 8 mei 2007, verzonden op 10 mei 2007, heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.

2.3 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grief

3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.8, op pagina 2 en 3 van de bestreden uitspraak:

> "Evenals in bovengenoemde, door verzoekster aangehaalde, uitspraken kent de voorzieningenrechter daarbij gewicht toe aan het rapport van UNHCR inzake de Griekse asielprocddure van november 2004 waaruit blijkt, zakelijk weergegeven en voor zover thans van belang:
> (...)
>
> Voorts acht de voorzieningenrechter van belang dat de EC aanleiding heeft gevonden onderzoek te doen naar de mate waarin de Griekse autoriteiten uitvoering geven aan hun verplichtingen uit hoofde van Vo 343/2003. Uit de door verzoekster aangehaalde brief van de EC blijkt weliswaar niet zonder meer dat sprake is van een formele infringement procedure. Uit de brief van de EC blijkt evenwel in voldoende mate dat bij de EC zorgen bestaan omtrent de verenigbaarheid van de Griekse wetgeving en praktijk met Vo 343/2003
>
> Hetgeen blijkt uit de informatie van UNHCR en de uitlatingen van de EC heeft betrekking op allen die in Griekenland een asielverzoek indienen. Weliswaar is het risico op een slechte behandeling mogelijk groter voor asielzoekers die op eigen gelegenheid Griekenland binnen reizen dan voor asielzoekers die in het kader van VO 343/2003 worden overgedragen. De uitlatingen van de EC betreffen juist alleen asielzoekers die worden overgedragen en de informatie van UNHCR beperkt zich zeker niet tot asielzoekers die op eigen gelegenheid Griekenland binnenkomen.
>
> Zoals reeds in meergenoemde uitspraak van 25 mei 2007 is overwogen is de rechter van oordeel dat uit de vooral cijfermatige informatie van UNHCR wel degelijk kan worden afgeleid dat de Griekse asielprocedure met onvoldoende waarborgen is omkleed, nu UNHCR zelf deze conclusie trekt en daar niet alleen cijfermatige informatie maar ook andere gegevens aan te grondslag legt.
> Voort is de rechter van oordeel dat verweerder, zolang de inbreukprocedure niet is beëindigd, niet zonder meer mag uitgaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel met betrekking tot de naleving door Griekenland van de refoulementverboden. De rechter verwijst hierbij naar de uitspraak van het Europees Hof van Justitie van 7 februari 1973, zaaknummer 39/72, waaruit naar het oordeel van de rechter kan worden

afgeleid dat een inbreukprocedure in het algemeen slechts wordt voortgezet indien de situatie van inbreuk voortduurt.

Het voorgaande leidt de voorzieningenrechter tot het oordeel dat concrete aanknopingspunten bestaan voor twijfel omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft, zodat verweerder niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ter onderbouwing van de stelling dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt. Hetgeen door verzoekster is aangevoerd had voor verweerder aanleiding moeten zijn tot nader onderzoek. Dat de feiten die verzoekster naar voren heeft gebracht niet allemaal op haar persoonlijk betrekking hebben maar relevant zijn voor alle asielzoekers in Griekenland doet hieraan niet af, nu uit deze feiten moet worden afgeleid dat voor alle asielzoekers in Griekenland geldt dat onzeker is of de asielprocedure voor hen voldoende bescherming biedt tegen uitzetting in strijd met de relevante verdragen."

3.2 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.9 en 2.12 op pagina 4 van de bestreden uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grief

4.1 Op grond van artikel 30, eerste lid, onder a, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als een ander land ingevolge een verdrag, of een dit land en Nederland bindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie, verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek. Op grond van artikel 3, tweede lid, Verordening (EG) 343/2003 (hierna verder: Vo 343/2003) blijft iedere staat bevoegd om zelf het asielverzoek te behandelen ook al zou op basis van de artikelen 6 tot en met 14 Vo 343/2003 of op basis van de artikelen 4, vijfde lid, Vo 343/2003, juncto artikel 16, eerste lid, onder c, d en e, Vo 343/2003, een andere lidstaat als verantwoordelijke lidstaat kunnen worden aangewezen.

4.2 Van de mogelijkheid het asielverzoek zelf te behandelen, wordt door de Staatssecretaris terughoudend gebruik gemaakt. Ten principale wordt er van uitgegaan dat de lidstaten de verplichtingen uit hoofde van het Vluchtelingenverdrag en artikel 3 EVRM naleven, tenzij er *concrete* aanwijzingen zijn dat het land waaraan de asielzoeker wordt overgedragen zijn internationale verplichtingen niet nakomt (zie nummers 2 en 15 van de preambule van Vo 343/2003). Daarbij ligt het op de weg van de asielzoeker om aannemelijk te maken dat zich in zijn zaak feiten en omstandigheden voordoen op basis waarvan de presumptie van eerbiediging door verdragspartijen van het Vluchtelingenverdrag of artikel 3 EVRM wordt weerlegd.

4.3 Uit rechtsoverweging 2.4 van de bestreden uitspraak volgt dat de voorzieningenrechter er terecht van uit is gegaan dat Griekenland in beginsel verantwoordelijk is voor de behandeling van het asielverzoek van verweerster op grond van artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003. Niettemin heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat de beschikking niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen. Daaraan heeft de voorzieningenrechter ten onrechte ten grondslag gelegd dat met de verwijzing door verweerster naar algemene stukken concrete aanknopingspunten naar voren zijn gebracht waardoor twijfel bestaat omtrent de mate waarin Griekenland zijn verplichtingen op grond van de mensenrechtenverdragen naleeft en dat de Staatssecretaris er daarom niet zonder meer op grond van het interstatelijk vertrouwensbeginsel van uit mag gaan dat Griekenland het beginsel van non-refoulement eerbiedigt.

4.4 De Staatssecretaris acht van belang dat verweerster niet aan de hand van concrete aanwijzingen aannemelijk heeft gemaakt dat Griekenland vorenbedoelde internationale verplichtingen jegens haar niet zal nakomen, reeds omdat in casu sprake is van het nog niet hebben doorlopen van een *asielprocedure* waardoor de Staatssecretaris niet gehouden is toepassing te geven aan artikel 3, tweede lid, Vo 343/2003. Immers, in casu betreft het onbetwist een overnamesituatie, waarbij Griekenland zich ingevolge artikel 10, eerste lid, Vo 343/2003 heeft verplicht de asielaanvraag van verweerder inhoudelijk te behandelen.

Zie
- *AbRS 15 november 2005, 200506323/1, (productie 2);*
- *AbRS, 15 november 2005 200505554/1, (productie 3).*

4.5 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten onrechte betrokken de verwijzing van verweerster naar onder meer het rapport van de UNHCR van november 2004 en daarin opgenomen (statistische) gegevens ten aanzien van Griekenland betrokken, of althans daaraan doorslaggevende waarde toegekend.

4.6 De voorzieningenrechter heeft daarmee miskend dat de algemene gegevens uit voormoemd rapport, waaruit blijkt van een vergelijkenderwijs laag percentage asielzoekers dat tot Griekenland is toegelaten in de jaren voorafgaande aan de publicatie van het rapport in november 2004 en dat de "Ministry of Public Order" niet in alle gevallen de aanbevelingen van de "refugee appeals board" zou opvolgen, op zichzelf niet kunnen leiden tot de conclusie dat in het individuele geval van verweerder jegens Griekenland niet langer zou mogen worden uitgegaan van het interstatelijk vertrouwensbeginsel. Relevant is immers dat een lidstaat een vreemdeling niet terugstuurt naar een land waar hij te vrezen heeft voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of voor een behandeling als verboden in artikel 3 EVRM en niet welk percentage asielzoekers tot die staat wordt toegelaten.

4.7 De Staatssecretaris benadrukt dat het beleid aangaande artikel 3, tweede lid Vo 343/2003 - voor zover van belang en zoals hierboven onder 4.2 weergegeven - ook is gebaseerd op de vraag of de asielaanvraag van verweerder na overdracht inhoudelijk zal worden getoetst aan internationale regelgeving (waaronder artikel 3 EVRM). De (enkele) verwijzing van verweerder naar algemene stukken met daarin statische gegevens over inwilligingen en afwijzingen van asielverzoeken in Griekenland in 2004, welke niet nader zijn geconcretiseerd, kan aan het voorgaande niet afdoen. Immers, verweerder heeft geconcretiseerd noch nader onderbouwd dat en waarom en op welke wijze hieruit moet worden afgeleid dat de Griekse autoriteiten haar asielaanvraag niet inhoudelijk zouden toetsen aan de hiervoor bedoelde internationale regelgeving.

4.8 De voorzieningenrechter miskent in de bestreden uitspraak dat het percentage inwilligingen van asielaanvragen afgezet tegen het percentage inwilligingen van asielaanvragen in andere Dublinlanden niets zegt over de vraag of in het betreffende Dublinland de verschillende Verdrags-verplichtingen worden nageleefd.

4.9 Allereerst is van belang om bij een vergelijking van de percentages inwilligingen tussen landen, deze percentages af te zetten tegen het aantal asielaanvragen dat in die bewuste landen is gedaan. Stel in twee willekeurige Dublinlanden werden in een jaar 2 asielaanvragen ingewilligd, alleen in land X zijn in dat jaar slechts 10 asielaanvragen ingediend en in land Y zijn dat er 100. Dit betekent dat land X 20% van de asielaanvragen is ingewilligd en in land Y slechts 2%. Duidelijk moge zijn dat dit geenszins de conclusie rechtvaardigt dat land Y niet in overeenstemming met de diverse Verdragsverplichtingen zou handelen. De enige conclusie die in dit voorbeeld zonder meer kan worden getrokken, is dat in beide landen 2 gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan. Verder is evenmin bij een gelijk aantal asielaanvragen in beide landen en een verschil in percentage inwilligingen de conclusie gerechtvaardigd dat het land met het laagste percentage de inwilligingen niet in overeenstemming zou handelen met de diverse Verdragsverplichtingen. Mogelijk kan worden geconcludeerd dat het land met het laagste percentage terughoudender is in het inwilligingen van de asielaanvragen dan het andere land. Evenzeer kan echter worden geconcludeerd dat in het land met het laagste percentage inwilligingen minder gerechtvaardigde asielaanvragen zijn gedaan.

4.10 De voorzieningenrechter miskent daarnaast in de onderhavige uitspraak dat de oorzaken van een laag percentage inwilligingen van asielaanvragen in een land divers kunnen zijn.

4.11 In het geval van Griekenland kan bijvoorbeeld van belang zijn dat Griekenland op grond van zijn geografische ligging als een toegangspoort tot West-Europa kan worden gezien door asielzoekers afkomstig uit het Midden-Oosten. Die asielzoekers reizen Griekenland in met het oogmerk door te reizen naar andere "Dublin-landen". Dit betekent dat deze asielzoekers, als zij een asielaanvraag in Griekenland indienen, zo spoedig als mogelijk zullen doorreizen, hetgeen een afwijzing van hun asielaanvraag tot gevolg heeft. Uit de beschikbare informatie ten aanzien van Griekenland is ook gebleken dat in het geval een asielzoeker zijn woonadres in Griekenland had verlaten de asielprocedure van deze vreemdeling door de Griekse autoriteiten kon worden stopgezet ("interrupted"). Indien een asielzoeker tegen dit besluit niet binnen drie maanden bezwaar maakte kon de asielaanvraag worden afgewezen, hetgeen in het verleden veelvuldig gebeurde.

4.12 Daarbij komt dat de asielprocedure in Griekenland voldoet aan de minimumnormen, in die zin dat de asielzoeker in het geval van afwijzing van de aanvraag een rechtsmiddel kan instellen en hieromtrent door de "Minister of Public Order" geoordeeld wordt met inachtneming van een advies van de "Board of Appeal". Ook dit miskent de voorzieningenrechter in de bestreden rechtsoverwegingen.

4.13 De voorzieningenrechter heeft bij zijn oordeel dat de Staatssecretaris niet zonder meer heeft kunnen volstaan met een beroep op het interstatelijk vertrouwensbeginsel voorts ten onrechte doorslaggevende waarde toegekend aan de door verweerster aangehaalde brief van de Europese Commissie *(hierna: de Commissie)*, waaruit blijkt dat bij de Commissie zorgen bestaan omtrent de verenigbaarheid van de Griekse wetgeving en praktijk met Vo 343/2003. Het is de Staatssecretaris bekend dat op 27 juni 2007 door de Commissie de beslissing is genomen om op grond van artikel 226 van het EU-Verdrag ten aanzien van Griekenland een inbreukprocedure met betrekking tot de uitvoering van de Dublin II-verordening te starten. Desgevraagd heeft de Commissie geen informatie

de bezwaren ten aanzien van de Griekse procedure. De Commissie heeft wel aangegeven dat Griekenland de Commissie op de hoogte heeft gebracht van geplande verbeteringen van de Griekse asielwetgeving, doch dat deze verbeteringen nog niet zijn doorgevoerd. Op de vraag of de Commissie aanwijzingen heeft dat de Griekse autoriteiten zich niet aan hun verzekeringen, als neergelegd in de nota van 13 november 2006 *(productie 4)* en herhaald in de brief van 18 januari 2007 *(productie 5)*, houden is ontkennend geantwoord. De Staatssecretaris is van oordeel dat het bij de vraag of ervan kan worden uitgegaan dat Griekenland zich aan zijn verdragsverplichtingen houdt, gaat om de feitelijke situatie. Gezien die feitelijke situatie kan niet worden gezegd dat is aangetoond dat sprake is van een relevant risico van refoulement.

4.14 Uit de informatie die beschikbaar is ten aanzien van de activiteiten van de Commissie kan naar het oordeel van de Staatssecretaris derhalve evenmin worden afgeleid dat er concrete redenen zijn op grond waarvan er niet op zou mogen worden vertrouwd dat Griekenland de refoulementsverboden respecteert.

4.15 In dit verband heeft voorts te gelden dat ook andere landen, zoals Finland, Noorwegen, Oostenrijk en Zweden na de verkregen verzekeringen als hiervoor bedoeld weer handelen met de in Nederlandse wijze vergelijkbare zin . Ook België en Duitsland dragen in voorkomend geval vreemdelingen aan Griekenland over.

4.16 Het vorenstaande leidt tot de conclusie dat de voorzieningenrechter, door te overwegen als hij heeft gedaan, blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting en de bestreden uitspraak reeds om die reden voor vernietiging in aanmerking komt.

5 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 8 mei 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 8 augustus 2007

Gemachtigde

D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6784
telefax 038 460 9152